

- (ικτευτικῶς) Ἐὖ χέρι σου . . .
 — Ἐὖ χέρι μου ! ; χέρι γιὰ φίλημα ! . . χέρι ποῦ ἀφίνει τοὺς
 κακούργους νὰ φεύγουν ἀπ' τὸ γραφεῖο τῆς εἰσαγγελίας ! . .

* *
 * *

Ὁ κατάδικος φεύγει κλαίων. Ὁ εἰσαγγελεὺς καταπίπτει ἐπὶ τῆς ἔδρας του ἀναφωνῶν «ὄ, τι δὲν κατώρθωσαν χίλιοι κακοήθεις τὸ κατώρθωσεν ἓνας τίμιος. Μοῦ ἐχάλασε τὸν χαρακτῆρά μου ! . .

Μετὰ μεγάλης ἀπορίας οἱ περίτρομοι ὑπάλληλοι εἶδον τὸν εἰσαγγελεῖα νὰ ἀπέλθῃ πρὸ τῆς συνήθους ὥρας χαιρετῶν αὐτοὺς πρώτῃ ἤδη φορὰν προσηγῶς καὶ εἰς ἄκρον συγκεκινημένος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ

(ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ)

Εἶπα'ς τὸ κῦμα τοῦ 'γιαλοῦ, 'ς τῆς νύχτας τὸ ἀγέρι,
 Ποῦ 'ς τὴν ἀκρογαλιά σου ἐκεῖ σκορπιέται μυρωμένο,
 'Σ τὴ μυρωδιά τῶν λουλουδιῶν, 'ς τὸ πρωινὸ ἀστέρι,
 'Σ τὸ ταξειδιάρικο πουλί ποῦ φεύγει εὐτυχισμένο,

Μὲ φῶς, τραγοῦδι καὶ ὄροσιά γιὰ ν'ἀλθουνε σιμά σου
 Καὶ νὰ σοῦ φέρουν μιὰ γλυκεῖα εὐχή μου — 'ς τῶνομά σου.

Σκ.